

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДІТЕЙ ІЗ РОЗЛАДАМИ АУТИЧНОГО СПЕКТРА

Діти із розладами аутичного спектра сприймають світ дещо по іншому, не так як решта їх однолітків: вони занурюються у свій власний світ, мало контактують з оточуючими, намагаються весь час триматись подалі від загальних забав та розваг. Їм неприємно, коли до них хтось доторкається або намагається постійно дивитись в очі (це сприймається дітьми як певний сигнал, що їм хочуть завдати шкоди). Як наслідок - вони здебільшого самоізолюються від соціуму. Саме через психолого - педагогічний супровід дітей із розладами аутичного спектра має на меті допомогти таким дітям налагодити стосунки із зовнішнім світом та скорегувати емоційну сферу.

При виборі методів, які сприяли б розслабленню дитини і допомагали б встановити довіру необхідно в першу чергу абстрагуватись від усіх збудників, що викликають стан занепокоєння у дитини. Серед психокорекційних технік можна виділити ігротерапію - як дієвий метод при роботі з дітьми із розладами аутичного спектра. Вибір гри повинен залежати від стану дитини та її бажання йти на контакт (вона може бути маніпулятивною, символічною, функціональною тощо). Важливо, що за допомогою гри практичний психолог або педагог може не лише розвивати когнітивно-пізнавальні процеси, а й емоційно-вольову сферу: граючись дитина розпочинає створювати сценарій гри, що в свою чергу, викликає різні емоції і гра припиняє бути беззмістовною та нефункціональною. Проте це стає можливим лише при систематичній та послідовній роботі, адже спочатку діти із розладами аутичного спектра усіма різними засобами будуть намагатися уникати взаємодії з новими людьми, тому потрібно пам'ятати особливості роботи з ними задля запобігання завдання шкоди їхній внутрішній рівновазі та налаштування на співпрацю з психологом.

Відштовхуючись від головної мети роботи із дітьми, що мають особливі потреби, було сформульовано декілька основних правил при роботі з ними:

- приймати дитину такою як вона є;
- допомагати виходити їй із зони комфорту, викликати інтерес до незвичної діяльності;
- якомога частіше спілкуватись із нею;
- створити відповідну атмосферу, щоб дитині було спокійно знаходитись в цьому місці;
- уникати перевтоми;
- терпляче пояснювати інформацію дитині та якомога більше ілюструвати її.

Ці правила складають основу не так у роботі психолога і педагога, а насамперед у повсякденному житті батьків дитини. Тільки у випадку злагодженої та в систематичної роботи психолога/педагога та батьків корекція матиме результат.

Однак, до кожної особистості потрібно знайти індивідуальний підхід, який найбільше відповідатиме дитині і в подальшому приведе до її повноцінної взаємодії із оточуючими людьми.

Список використаних джерел

1. Бондар В. І. Проблеми корекційного навчання у спеціальній педагогіці : навч. посіб. / В. І. Бондар. – К. : Наш час, 2005. – 176 с.
2. Скрипник Т. В. Стандарти психолого – педагогічної допомоги дітям із розладами аутичного спектра: навч.- метод. посіб. / Т. В. Скрипник. – К.: «Гнозис», 2013. – 60с.

*Науковий керівник: Ільїна Т.В.,
старший викладач*